

# Хай-тек

Матеріал з Вікіпедії — вільної енциклопедії.

**Хай-тек (Гай-тек)** (скорочення від англ. *high technology* — високі технології) — стилістичний напрям у сучасній архітектурі та дизайні, орієнтований на функціональність, науковість, елітне обслуговування архітектурою з застосуванням високих технологій.

## Зміст

- 1 Виникнення хай-теку
- 2 Ранішній хай-тек
- 3 Головні ознаки хай-теку
- 4 Хай-тек Кендзо Танге (1913—2005)
- 5 Хай-тек і природа
- 6 Джерела



вежа Кришталевого собору в м. Гарден Гроув, арх. Ф. Джонсон, 1980 р., Лос Анжелес.

## Виникнення хай-теку

Як стилістичний напрямок хай-тек ще вивчається (2010 р.).

Вважають, що він виник в надрах постмодерністської архітектури

1970-х рр. Головними теоретиками та практиками хай-теку були архітектори Британії, Японії, США.

Серед них — японець Кендзо Танге, італієць Ренцо Піано а англійці Норман Форстер, Ніколас Грімшоу, Річард Роджерс, в США — Ф. Джонсон.

Історик архітектури і сам архітектор з США Чарльз Дженкс (Charles Alexander Jencks, 1939 р., Балтімор) розробив класифікацію, за якою хай-тек — це пізній модернізм, пік його розвитку.

## Ранішній хай-тек

Одним з перших прикладів хай-теку вважають культурний центр Жоржа Помпиду в столиці Франції, що побудований на місці старого ринку, відомого як «Черевко Парижа». Його будували англієць Річард Роджерс і італієць Ренцо Піано у 1977 р. Фасад будівлі агресивно створюють індустріальні конструкції, притаманні металургійному заводу чи фабриці хімічних добрив.

До будівлі звикали майже 20 років. Але головні відвідувачі центру — туристи і молодь — сприйняли модернову споруду схвально і обурення почало вщухати. Адже центр приносив гроші і набув престижу. Орієнтація на престиж взагалі притаманна хай-теку, бо це унікальні об'єкти і дуже коштовні.

Зразки хай-теку в Лондоні з'явились пізніше за Париж, бо мав місце спротив принца Чарльза, спадкоємця англійського престолу. Той вважав, що будівлі хай-теку плондрують обиччя Лондона. Англійських архітекторів спротив не зупинив.

## Головні ознаки хай-теку

- Використання простих геометричних фігур при збереженні виразного силуету.
- Широке використання скла, пластмас, блискучих поверхонь металу.
- Використання сіро-металевих фарб.
- Децентралізація джерел освітлення.
- Багато трубчастих конструкцій та сходинки, що винесені на зовні.
- Високий прагматизм в плануванні і використанні простору (виконується не завжди).

- Глобалізація — італієць будує у Франції, а японець в арабській країні (деяке ігнорування національних особливостей культури).

## Хай-тек Кендзо Танге (1913—2005)

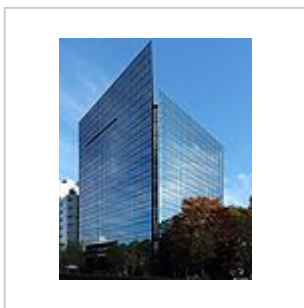
Шкільні роки пройшли в сумно відомій Хіросімі. Мав диплом Токійського університету. Через учня Ле Корбюзьє японця Маекава познайомився з ідеями відомого архітектора 20 століття. Деякий час займався «паперовою архітектурою», бо не мав змоги будувати.

Перемога в конкурсі на створення меморіального комплексу миру в Хіросімі відкрила широкі перспективи. Після них будуть і споруди Йойоґі для Олімпійських ігор в Токіо, і забудова Скоп'є після землетрусу, і бізнес-центри в Неаполі і Болоньї.

Навернення Танге до хай-теку логічне, бо в японській будівельній традиції висока функціональність, де використовують кожний квадратний дециметр площі. Танге автор штаб-квартири Fujis Television у 1996 р., що зовні нагадує будинок з дитячого конструктора. Висока образність і поетичність споруд Йойоґі залишилась далеко позаду.



Олімпійський центр в Токіо (1964), Йойоґі.



Кендзо Танге. Согецу Холл.



Штаб-квартира Fuji TV, арх. Кендзо Танге, хай-тек.

## Хай-тек і природа

Серед перших вимог до архітектури — зручність і міцність. Навернення до природи, екології, до проблем збереження навколишнього середовища перероджують і хай-тек. З'явилися особливі форми хай-теку — біо-тек і еко-тек, що співіснують з середовищем, шукають шляхів діалогу і порозуміння. Цікаво, що на вернулись до форм біо-теку навіть апологети, початківці стилю — Ренцо Піано, низка англійських архітекторів.

## Джерела

- Сборник «Архитектура Запада», стаття «Необрутализм и теория метаболизма», М., 1972 (рос.)
- Иконников А. В. «Зарубежная архитектура: от „новой архитектуры“ до постмодернизма», М., 1982 (рос.)
- Рябушин А. В., Шукурова А. Н. «Творческие противоречия в новейшей архитектуре Запада», М., 1986 (рос.)

Отримано з <https://uk.wikipedia.org/w/index.php?title=Хай-тек&oldid=20891562>

- Цю сторінку востаннє відредаговано о 04:50, 16 серпня 2017.

- Текст доступний на умовах ліцензії Creative Commons Attribution-ShareAlike; також можуть діяти додаткові умови. Детальніше див. Умови використання.